

III. REGNUM MORTUORUM.

Nro. 76.

Elysiun.-Memn.-Die Veneris 3 Oct. 1809. (Neov. 17. Oct. 1809.)

Iustus querimoniae Daniae,

Reflexiones pro compensatione.
Res clamat ad Dominum.

Quam non beata fuit Dania! nulla regio tanta gloriari valet felicitate. Ex tempore pacis Fridericopolitanae anno 1720 cum Suecia istae, inter omnes Europaeos Status sola durante Saeculo XVIII. bellum non gerebat.

Furente bello, quod Anglia adversus Colonias suas gessit, armatae se addixit Neutralitati, Grassante revolutionali Gallico longe lateque, tandem Commercio Danico utilem agendi rationem sequi volebat, at post plures discussiones anno 1801 comparuere Angli, navigationem liberam neutralium Statuum perferre nolentes praevalevis pro Hafnia viribus — Dani summa fortitudine resistere, at denique praepotentiae cedere, Conventionemque perniciosam inire coacti.

In bello Russo-Borussico boni Dani durius adhuc habiti. Ex suspitione nada absque probis: Danos Classem in favorem Galliae adplicare posse, Angli rursus advenerunt, nihil morante Danorum innocentia & pertinaci defensione Classem Danicam adprehenderunt, & in Angliam abduxerunt.

Nullus Status inerte prorsus ratione tanta perpeffus, quam Dania; Angli postmodum quibusvis in orient. & occid. Indiis Colonis Danicis potiti. — Nondum satia habentes, Islandiam plane Insulam occuparunt, fortassis Gröalandiam futuro anno occupaturi. Jactura igitur Classis, Coluberum, Ins. Islandiæ, omnesque aliæ direptiones & injuriæ debilioris Status, Anglorum occupationes faciendi pruritus nondum exsatiarent! — Si unquam quæpiam regio compensationem pro impensis Galliarum gratia factis, meretur, profecto Dania est, quæ justissime eam prætere vult.

Reapse Galliæ Imperator Danico Statui perpeffam Jacturam per Anglorum invasiones multo adcommodatius fini, & largius compensare valet, quam aliquot provinciis Sveciis. Napoleon gaudet utique disponendi facultate de conspicuis nondum collatis Districtibus veteris Germaniæ, e qua pars, aut per se, aut permutatione, adcommoda compensatio pro Dania foret.

Ex provinciis ad Electoratum olim Hannoveranum pertinentibus, prout ex Pace in villa Lunæ definitæ, constat: solum Districtum Sylanlem, principatum Grubenhagen, cum Göttinga, Principatum Osnbrugensem, aliquotque Districtus ad Visurgim, Regno Vestphaliæ accessisse. Contra Principatus Luneburg. Bremensen. Lavenburg. maximam partem Calenberg, Comitatus Hoja & Dipholz nondum definiti sunt, hi Districtus in

summa circiter 3 quartas Status olim Hannoverani efficient, cum Incolarum numero 6—7000,000, eum avulsæ provinciæ multo populosiores sint. — Residua hæc Hannoveræ pars plurima sui parte sterili solo, mediocri Cultura & tenui populatione gaudet. Orales solum ad Albim, Visurgim, & regiones ad Alleram, Leinam, Oate, Osteram &c. exceptionem merentur; contra regio hæc ob magna in Oceanum se effundentia fluminis conficiaria, aliisque navigationi opportunos minores fluvios admodum favorabilem Commercio, & deponendis mercibus situm habet, præterea Hannovera sat præstante regimine gavisæ. Hodie ratio duci potest: publicos redditus ex supramemorata Hannoveræ parte vix duos miliones Imperisium superare.

Ante adhuc Gallo-Borussicum bellum Angliæ restitutio Hannoveræ oblata est; ex eo tempore adjuncta *essentialiter* mutata, ut id genus oblatio tam parum fieri, quam in ratione argumenti compensatorii adoptari possit. — Hannovera olim Angliæ omnino interfuit, medio ejus in Germaniæ Statum egit, Commmercium Angliæ per Hamburgum, Bremam, Hannoveram totam Germaniam pervasit. Eam possidendo Angliæ occasionem nacta in foedere Borussico aliorumque Germaniæ Statuum conspicuum in boreali Germaniæ Statum erigendi, quo ex una parte nexus ejus commerciales cum Continente tuto loco collocati, ex altera Hollandiæ & inf. Rhenanæ plagæ imminere poterat. — Ve

rum hodie Germaniæ Status dissolutus est, Germanicæ natio ad ipsum usque nomen desit. Germanicæ usque Albim dittones suis dominiis adscriptæ sunt. Ipsæ urbes Hansiaticæ & curiæ, in commerciales Germaniæ præcipue Canales singuli, & omnes a Gallia pendent. — Quid Angliæ post hac interesset provinciam, quam conservare nequit in regione acquirere, quæ tota dominatui victoriosi potentissimæ æmuli parat? Anglicana natio dilaceratæ, & in paupertatem redactæ Hannoveræ renunciavit, ætateque gravis Georgius Rex præjudicatum suum, qua Majorum suorum patriam prosequitur, amorem saluti & rationi Status Britannici immolaturus est.

Galliæ itaque Imperator dittonum Hannover. adcommodatorem usum facere nequiret, quam eas potissimum compensationi Daniæ applicando. —

Eas sufficere, in ipsis etiam, quibus hodie versantur adjunctis, dubio vacat.

Verum quidem est: Daniam cum Svecia paullopost pacem inituram; at ex hac parte nulla compensationis pro impensis spes affulget. D. Cubicularius a Rosenkranz destinatur tractationibus cum Svecia ordiendis — ita scribitur 7. Dec. Hafnia.

Occasione dezominationis Locumtenentis Norvegiæ Campi Mareschalli Principis Christiani Augusti pro hærede solis Svecici in hujatibus Ephemericibus hæ leguntur advertiones: „Quædam fatum habuit paullopost blimarum pretiosarum possessionum, duorum va-

Idorum ad debellandos hostes suos medio-
 rum jacturam faciendi, & ea quidem ratione,
 quæ omnem resistentiam in uno casu perquam
 arduam, in altero pene impossibilem reddit.
 Gaudebat Classe; quæ, si fortassis ratione
 numeri quinta solum Classium Europæarum
 pars, excellentia nihilominus ob vexillorum
 suorum facta, præcipuis accensa; 50000 ra-
 paces hostes venire inopine, Classem ubi
 teant præsidio, & Præfecto provinciæ erepturi.
 Gaudebat probato præclaroque Gen. Duce,
 ad quem eripiendum prodigia opus est. —
 Rex plus vicesies potentiorum hostem bello
 impetere, sequelæ ejus subditos ad alium so-
 lio præficiendum permovere debent, & hunc
 regem cum universa gente, Daniæ hostis du-
 cem successorem solii eligere debet. — Prin-
 cipis Christiani Augusti rara ac splendida
 gesta quasvis Ephemerides replent, at viden-
 tur ea non satis intellecta. Ceu princeps mo-
 dici Daniæ Principatus ad dominatus sequi
 texti millionis lacolarum eluctari fastigium
 multum est, at non plurimum. — dignitatem
 hac absque astu, absque violentia, tam pa-
 rum auro, quam gladio adipisci, excellens
 est, non tamen summum; at vero tanta æsti-
 matione pollere, ut dum gens, apud quam
 militare imperium tenet, cum ardentis-
 simo amore prosequitur, æstimatque, ei alia
 gens, quam armis impetit, electione coronam
 offerat, & dum eam sub conditionibus acce-
 ptat, Imperans ejus dimidium regni sui ei
 credere pergit, cum honore, præmiis exaltat,

hoc raræ magnitudinis est, eximie speciei triumphus, quem virtus de politica, de affectibus animorum, atque præjudiciis nationalibus retulit.

Adhuc multæ naves Anglicanæ in Balthico versantur, continuo hostili ratione Denam prosequuntur, an fortuna propitia? seqv. relationes Londino quæstionem hanc explicabunt:

Londino die 28. Octob. Novi ministri nondum constant. Interim, ait hujus publica pagina, patriam periclitari, gravissima eventa imminet, præparantur ea ad oras Danubii, eorum explicatio paullopost orbem in se convertet; an ea polemus adjunctorum ratione, ut efficaciter resistere possimus? Hispani, Sicilia & Scalds testantur nostras militares intentiones haud sufficientes fore, in Indiis revolutio nobis imminet, Exercitus tumultum parat adversus civilem potentiam, & periculum, vastatum ejatum disionum jacturam ferendi, nobis instat. Hybernæ adjuncta nihil minus quam tranquillitatem portendant. Odium omne manet, quod ex Anglia proficiscitur, hæc vox tessera cujusvis Hyberni. Expendamus, quæ nos circumstant, adjuncta, nihil præter rationes sollicitudinis anxietatisque deprehendemus, vitæ alendæ subsidia immania pretia adepta, & in eadem ratione erogationes multiplicentur. Aurum ex integro Circulationi subductum, celerque Commercii nostri cum aliis gentibus defectus perniciosam in Chartas nostras actionem exerat oportet.

Eadem pagina alio loco Anglicanæ genti in-
clamat." Vestram independentiam non alia
ratione, quam immediata Parlamenti refor-
matione, atque australis Americæ liberatione
obtinere valetis, Legatus in Hispaniam ex-
peditus Marchio Wellesley cum Dom. Frere
isthic expectatur. — Sicut Copiarum Anglo-
hispanarum in Hispania Anglicanæ paginæ
seqv. ratione texunt: Wellesley in Badajoz,
Equia (Cuestæ successor) Crucillæ, Venegas
in urbe Tremblica, exercitus D. Romana
(hodie sub imperio Mendezabali) in urbe Ro-
derico, Beresford Castello Branco, Blake in
Catalonia. —

Parisiis 12. Octob. Quinæ hesterno Moni-
tori adnexæ supplementares phyliræ, partem
actorum processualium continent ad verus he-
ri donominatos navales Centuriones. Unus
eorum *Lafond* Præfectus Calcuttæ, ut prævie
innotuit, mortis damnatus est.

Litteræ ex Fonte bellaqueo d 10. h.
memorant in ejate arce omnia ad æulam ex-
cipiendam præparata. Certum adfirmatur,
(ajunt eadem) Imperatricem hodie adhuc ar-
cem subituram, Imperatoremque, cujus ad-
ventus propediem speratur, expectaturam.
Spes quoque est longiorem Majest. moram ist-
hic acturas.

Vindobona die 7. Oct. Sua Maj. Imperator
Napoleo II. hujus Fonte bello per Passavi-
am, Monachiam, Parisios profectura est, ar-
gumento luculento: pacem ad liquidum de-
ductam esse.

Ex Biruthino de 12 Octob. Ut fertur: exercitus agmen Mareschalli D. Albrantes stationem suam in Saxon. Francon. & hac ditio- ne propedem mutaturum est.

Cæsar Augusta 6. Sept. Memoratu dignum seqv. nuncium:

Gen. agminis Dux *Murmier* 25. p. m. pedestri enim agmine, quod præsidariis copiis Jacæ auxerat, ad occupabilem visam stationem S Joannis de la Pegna progressus. Munimenta hostis eodem tempore diversis in locis adgressus est, quosvis obices superavit virtus Gallica, pertinax hostis resistentia ei cessit in exitum. Coenobium vetus, dente Sacello, quo exuvie 22 Regum Aragoniæ condite habentur, flammis eversum. Supr. copiarum Præfatus monumentum isthoc restaurandum, & in perpetuum in eo S. Missam dicendam dote providendum curavit.

In hac Typographia Belnayana novissime
praelum deseruerunt.

Principia Politicæ, & Rei æraricæ &c. latine
reddita a Volfg. Beke, Tomus III. 2 fl.
(totum opus 6 fl.)

Schelle Historia Univ. latine Tomus II. 2 fl.
30 xr. (totum opus 5 fl.)

Georch (Eliæ) Jus patrium, Tomus III. 1 fl.
15 xr. (opus totum 5 fl.)